

‘Misschien is dát uiteindelijk de kracht van een goede vuistregel: dat hij zich laat buigen zonder te breken’

Een vuistregel die leeft

“Vroeger” deden we weleens het spelletje waarbij je een zin doorfluistert in een kring – en wat er aan het eind overblijft, lijkt nauwelijks nog op het origineel. Dat gevoel bekwam me ook een beetje toen ik de ambitie las van Zwolle. De Hanzestad presenteert in deze editie haar eigen interpretatie: de 2-22-200-regel. In plaats van een vast percentage bladerdek of een vast aantal zichtbare bomen per woning, kiest de stad voor concreet meetbare elementen: twee toekomstbomen per 100 meter straat, 22% boomkroonbedekking (nu 19%), en op maximaal 200 meter loopafstand een koele groene plek.

De 3-30-300-regel is natuurlijk alomtegenwoordig, zelfs mijn minst groene vrienden tippen mij deze regel. Niet zo gek dat ‘deze regel’ dus

Maar theorie en praktijk zijn niet altijd hetzelfde. Een onhaalbare norm kan ook averechts werken. Denk aan de richtlijn van het Voedingscentrum: 250 gram groente per dag. De WHO adviseert eigenlijk 400 gram, maar dat is voor ons broodeters een brug te ver. Dan liever een stapje lager, maar wel haalbaar. Want iets doen is altijd beter dan niets. Zwolle probeert dus realistisch te zijn, zonder ambities op te geven. De 2-22-200-regel is geen versimpeling, benadrukken ze, maar een vertaling naar lokale uitvoerbaarheid. De geest van 3-30-300 leeft voort – net iets anders verwoord, maar met dezelfde intentie: gezondere, groenere steden voor iedereen. En misschien is dát uiteindelijk de kracht van een goede vuistregel: dat hij zich laat buigen zonder te breken.

‘Zwolle presenteert in deze editie haar eigen interpretatie van de 3-30-300-regel: de 2-22-200-regel’

ook een eigen leven laat leiden. Net zoals die doorfluisterzinnnetjes op kinderverjaardagen.

Laatst was ik bij een studiedag van Nationale Bomenbank en Terra Nostra. Uiteraard kwam daar ook de 3-30-300-regel ter sprake. Niet zo vreemd, want geestelijk vader Cecil Konijnendijk praatte de dag aan elkaar als moderator. Als ik hem goed begreep, waardeert hij hoe zijn vuistregel zich als een olievlek over de wereld verspreidt. Konijnendijk zelf vindt het dan ook allerm minst een probleem als er wordt gesleuteld aan ‘zijn’ 3-30-300. Het is immers geen norm, maar een vuistregel. Tegelijkertijd is hij terughoudend met afwijken van die 30%, omdat onderzoek herhaaldelijk aantoonde dat die drempel van 30% (of liever nog 40%) de meeste baten oplevert: van verkoeling en schonere lucht tot meer biodiversiteit, menselijk welzijn en sociale gelijkheid.

Met vriendelijke groet,

Willemijn van Iersel
Hoofdredacteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!